

ДЗЕВЕРІН ІГОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

(5.X/ 1929, с. Дробів, тепер смт Черкаської обл. – 12.I/2001, Київ). Літературознавець і критик, академік АН УРСР з 1988 р. Закінчив 1952 р. Львівський університет. З 1966 зав. відділом, у 1978-91 рр. директор Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України. У 1962-73 і 1980-89 рр. головний редактор журн. “Радянське літературознавство” (з 1990 р. “Слово і Час”). Основні праці присвячено вивченню естетичної спадщини В.І.Леніна і творчості російських революційних демократів, питанням історії української та російської літератури. Автор першої узагальненої праці про творчість Остапа Вишні (“Остап Вишня”, 1957). У монографії “Проблема сатири в революційно-демократичній естетиці” (1962) докладно

охарактеризовано погляди В.Белінського, М.Чернишевського і М.Добролюбова на сатиру. Значне місце у творчості Дзеверіна посідають методологічні проблеми літературознавства, витлумачення таких категорій, як народність, історизм тощо, питання теорії літератури-художньої критики. Його праці характеризують поєднання літературознавчого та філософсько-естетичного аспектів дослідження. Керівник і один із авторів багатьох колективних літературознавчих праць, зокрема “Історії української літератури” у 2-х томах (1987-88), очолював редколегії Української Літературної Енциклопедії, інших видань української доживотної і сучасної літературної класики, виступав зі статтями про сучасний літературний процес. Лауреат Республіканської премії в галузі літературно-художньої критики (1982). Значний його внесок у підготовку Зібрання творів І.Франка в 50-ти томах, здійснення загального керівництва роботою по підготовці цього видання, вирішення питань, пов’язаних із його складом та об’ємом, внутрішньою структурою, апробуванням томів у видавництві та ін. Як член редколегії брав активну участь в обговоренні більшості підготовлених томів, рецензуванні праць І.Франка; відповідальний редактор 37 т. (літературно-критичні праці письменника), автор низки статей, присвячених підготовці багатотомного видання.

Нагороджений Державною премією ім. Т.Г.Шевченка 1988 р. разом із *М.Д.Бернштейном, Н.О.Вишневецькою, Б.А.Деркачем, О.Є.Засенком, О.В.Мишаничем, Ф.П.Погребенником, М.Т.Яценком* за наукову редакцію, підготовку текстів та упорядкування Зібрання творів І.Я.Франка у 50-ти томах.

Валентина Лисенко

ЄФРЕМОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

(1876-1939) – знаний український політик, критик, літературознавець, публіцист, член НТШ і голова правління і ВУАН, секретар історико-філологічного Відділу, член та керівник багатьох комісій, зокрема шевченкознавства та комісії з видання пам’яток новітньої української літератури, академік (1919).

Закінчив юридичний факультет Київського університету (1901) і за покликанням душі присвятив себе повністю літературознавству.

Ще студентом С.Єфремов цікавився політикою і був активістом багатьох політичних організацій, зокрема Загальноукраїнської безпартійної демократичної організації української демократичної